

УДК 378.091.3:373.5.011.3-051]:62/68
 DOI <https://doi.org/10.37915/pa.vi51.359>

Озекін А. В.*,
 orcid.org/0000-0002-5337-5936

МІЖНАРОДНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ ТА ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА СПРЯМОВАНІСТЬ У ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛЯ ПРАЦІ І ТЕХНОЛОГІЙ

У статті автором представлено різноаспектність діяльності Міжнародної організації праці, мета якої – сприяння культурі безпеки і гігієни праці у всьому світі. Згадано святкування 28 квітня Всесвітнього дня безпеки праці. Проаналізовано статистичні дані Звіту «Дитяча праця. Глобальні оцінки 2020, тенденції та шлях уперед», оприлюдненого у 2021 році, стосовно дитячої праці у світі, який готується кожні чотири роки Міжнародною організацією праці (International Labour Organization) та Дитячим фондом при Організації Об'єднаних націй (United Nations Children's Fund), де сказано, що у світі до дитячої праці залучено 160 млн. дітей, з яких виконують небезпечну роботу – 79 млн, причому за їх прогнозом буде зростання дітей, які працюють, із 160 мільйонів у 2020 році до 168,9 мільйонів до кінця 2022 року. Визначено, що пріоритетність праці дітей віком від 5 до 17 років охоплює роботу в сільському господарстві (70%) та сімейному господарстві (72,1 %), а також наголошується що кожна четверта дитина віком від 5 до 11 років і майже половина дітей віком від 12 до 14 зайняті в сімейному господарстві. Наголошено, що наразі Міжнародна організація праці реалізує в Україні проект «Інклюзивний ринок праці для створення робочих місць в Україні» за фінансуванням Міністерства закордонних справ Данії, який передбачає вдосконалення навчальних програм з трудового навчання і технологій, покращення освітніх можливостей, сприятиме розвитку двоступеневої системи освіти, де більше уваги приділяється практичному навчанню та співпраці з роботодавцями, розбудовуванню спроможності закладів освіти для сприяння зменшенню невідповідності кваліфікації працівників вимогам ринку праці, оновленню програм виробничого навчання та спецтехнології, облаштуванню навчально-виробничих майстерень.

Зазначено, що підготовка дітей до праці в сучасній школі знаходиться невідповідно до сучасних викликів деглобалізації і вимагає нового вчителя праці і технологій, підготовка якого повинна базуватися на компетентнісній парадигмі, де основною є здоров'язбережувальна компетентність.

Ключові слова: Міжнародна організація праці, дитяча праця, безпека праці, компетентнісний підхід, майбутні учителі праці і технологій, здоров'язбережувальна компетентність.

Постановка проблеми. 28 квітня відзначають Всесвітній день безпеки праці, оголошений Міжнародною організацією праці (МОП), яка була створена у 1919 р. (Швейцарія), у страшні післявоєнні роки лихоліття, що принесла Європі Перша світова війна. Україну прийняли до МОП у 1954 р. і, як зазначається в Енциклопедії України, це єдина організація в системі ООН (з 1946 року), де «трудящі поряд із представниками урядів і підприємців беруть участь у її роботі» [3]. Головною метою організації окреслено створення міжнародних стандартів праці шляхом заохочення економічних і соціальних програм (базові права людини, професійне зростання, соціальне забезпечення, умови праці, професійна безпека, охорона здоров'я й трудові відносини). Також МОП визначила основні напрями своєї діяльності (розроблення та прийняття міжнародних трудових норм (конвенцій і рекомендацій); технічне співробітництво). Серед найважливіших конвенцій МОП можна виділити: «Про скасування примусової праці» (1930, 1957), «Про свободу асоціації і захист права на організацію» (1948, 1949),

*© Озекін А. В.

«Про дискримінацію в галузі праці і зайнятості» (1958), «Про політику в галузі зайнятості» (1964), Конвенція «Про найгірші форми дитячої праці» (1999) та ін. [3].

У 1969 р., з нагоди 50-річчя, «За діяльність із створення «інфраструктури миру» і зміцненню братства між народами» МОП було присуджено Нобелівську премію миру. Наголосимо, що з 1901 по 2020 роки 25 окремих організацій стали лауреатами всесвітньовідомої премії, як-от: Міжнародний комітет Червоного Хреста (тричі), Служба Верховного комісара ООН у справах біженців (двічі), Міжнародна кампанія із заборони ядерної зброї (2017), Світова продовольча програма (2020) та ін. [10].

Наразі Міжнародна організація праці реалізує в нашій країні проєкт «Інклюзивний ринок праці для створення робочих місць в Україні» за фінансуванням Міністерства закордонних справ Данії [4].

Тому, у сучасних умовах, коли процеси деглобалізації насуваються на людство невпинним кроком, на часі постає питання – як домогтися того, щоб якнайбільше людей були компетентними організовувати безпечну працю, працювати в безпечних умовах, у здоровому виробничому навколишньому середовищі, розуміли і несли відповідальність за безпеку праці, виконуючи свою роботу, демонструючи здоров'язбережувальну поведінку та діяльність з урахуванням індивідуальних та власних потреб.

Аналіз досліджень. Компетентнісний підхід до викладання охорони праці та безпеки життєдіяльності особистості в процесі підготовки майбутнього вчителя праці та технологій висвітлено в наукових доробках Н. Бібік, Т. Бойченко, О. Овчарук, О. Бурова, О. Домбровської, Т. Літвінової, М. Кобилянської, М. Корця, С. Толочко та ін.; гендерний підхід із цього питання розглядала Н. Слюсаренко; своєю чергою, феномен здоров'язбережувальної компетентності та її формування оприлюднено в низці праць вітчизняних учених: Т. Андрющенко, Н. Башавець, О. Ващенко, М. Євтух, О. Митчик, С. Толочко, О. Халло, С. Харченко, Н. Хольченкова, Т. Шаповалова, Є. Шолохова та ін.

Мета статті – окреслення напрямів трудового навчання дітей згідно зі Звітом МОП (2021) і підготовки майбутніх учителів праці та технологій, яка базується на компетентнісній парадигмі, де здоров'язбережувальна компетентність визначається однією з основних.

Виклад основного матеріалу. Оскільки виховання культури праці, становлення майбутньої людини ПРАЦІ (ми маємо на увазі не тільки робітничі професії, бо лікар чи професор також можуть ремонтувати власний автомобіль або користуватися газозварювальним апаратом чи виконувати будівельні роботи, наприклад, під час будівництва паркану чи сараю, обробляти садову ділянку) організовано починається зі школи, з уроків праці, а ще раніше – з сім'ї (але цінності та культуру, які кожна родина виголошує, можуть бути різні). І головним тут виступає учитель праці і технологій, випускник інженерно-педагогічного факультету, який повинен донести своїм учням цінність і значущість праці, закласти їм основи безпечної культури праці, що далі буде позитивно впливати на їх професійну виробничу діяльність, бо від високого рівня культури праці будуть у вигаді всі: і сам працівник та його родина, і роботодавець, і соціум, в якому він знаходиться.

Оскільки становлення поняття «здоров'язбережувальна компетентність» відбувається на стику різних галузей наукових розвідок, будемо підтримувати визначення, запропоноване професором С. Толочко, здоров'язбережувальна компетентність – це «інтегроване, стійке утворення особистості, що характеризує його психологічні якості (психологічна складова частина), уміння, навички, характеристики та властивості (практична складова частина), задля збереження фізичного, соціального, психічного й духовного здоров'я свого та оточення, які забезпечують його функціонування та зміцнення, можливість вільного володіння здоров'язбережувальною діяльністю» [11, с. 177].

З огляду на те, що Україна стала повноправним членом МОП у 1954 р., нашу увагу привернув Сектор охорони здоров'я (СОЗ) згаданої організації, який є одним із фундаментальних секторів будь-якого суспільства та економіки, схвалює фундаментальні принципи права людини на здоров'я та соціальний захист і забезпечення в дійсності даних принципів. Також цей сектор є основним сектором зайнятості з важливим потенціалом у створенні робочих місць. Водночас СОЗ наголошує, що глобальна нестача та нерівний розподіл кваліфікованого медичного персоналу є основною перешкодою для забезпечення загального доступу до медичної допомоги, через що Комісія ООН із зайнятості в охороні здоров'я та економічного зростання привернула увагу до необхідності надання інвестицій щодо підготовки кадрів з охорони здоров'я, підкреслюючи внесок галузі охорони здоров'я в національне економічне зростання країни. МОП підтримує покращення умов праці та трудових відносин через галузеві трудові стандарти та соціальний діалог, а також співпрацює зі Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ) для

сприяння сприятливому та здоровому робочому середовищу для працівників [13].

У свою чергу, у монографічному дослідженні Р. Білик, у якому здійснено аналіз стану професійної підготовки майбутніх учителів технології, наголошується, що «велика кількість педагогів, що закінчили ЗВО більше ніж п'ять років тому, здобули базову педагогічну освіту, яка була орієнтована на цінності та зміст знань, які вже сьогодні втратили свою актуальність. Найбільш дієвим засобом координації між отриманою базовою освітою та вимогами сучасної післядипломної освіти може стати, участь у роботі різноманітних інтернет конференціях, форумах, обмін інформації за допомогою електронної пошти» [1, с. 64].

Наголосимо, що у межах нашого дослідження ми зосередилися на вивченні тенденцій праці, зокрема дитячої, до виконання яких видів праці залучаються діти у світі, що покаже пріоритетні напрями підготовки майбутніх учителів праці і технологій, формування у них необхідних для подальшої роботи з дітьми професійних компетентностей, а з іншої сторони, зі сторони учнів, – також стане зрозуміло, над формуванням яких компетентностей у вихованців треба працювати вчителю в закладах загальної середньої освіти або майстру виробничого навчання у закладах професійно-технічного навчання.

З метою вивчення світових тенденцій стосовно праці, ми звернулися до зарубіжних офіційних джерел, які підготовлені на базі отриманих статистичних даних. Одне із них – «Дитяча праця. Глобальні оцінки 2020, тенденції та шлях вперед» [12], підготовленого Міжнародною організацією праці та Дитячим фондом при Організації Об'єднаних Націй, де досліджено залучення дітей віком від 5 до 17 років до праці, оприлюдненого у 2021 р.

МОП презентує такі звіти один раз у чотири роки. Цей Звіт описує масштаб і ключові характеристики дитячої праці на сьогодні та зміни, що відбуваються з часом відповідно до оцінок дитячої праці, зроблених МОП з інтервалом в чотири роки, починаючи з 2000 р. Порівняння проводилося у межах 2016-2020 рр., а проведені розрахунки засновані на екстраполяції отриманих даних національних опитувань домогосподарств, де було охоплено діти віком від 5 до 17 років (тобто дві третини населення світу).

Тож, до дитячої праці у 2020 р. було залучено 160 млн. дітей, з яких виконують небезпечну роботу 79 млн. Працюють як дівчатка, так і хлопці [12, с. 12] (рис. 1).

У Звіті [12, с. 8] акцентується увага на те, що дитяча праця була і залишається постійною проблемою у світі, про що свідчать останні глобальні показники за 2020 рік: 160 мільйонів дітей віком від 5-17 років працюють, з яких 63 млн дівчат і 97 млн. хлопців, що складає частку 1:10 до усього світового дитинства. Причому 79 млн дітей, майже половина всіх тих, хто працював, виконували небезпечну роботу, яка безпосередньо є загрозою для їхнього здоров'я, безпеки та морального розвитку.

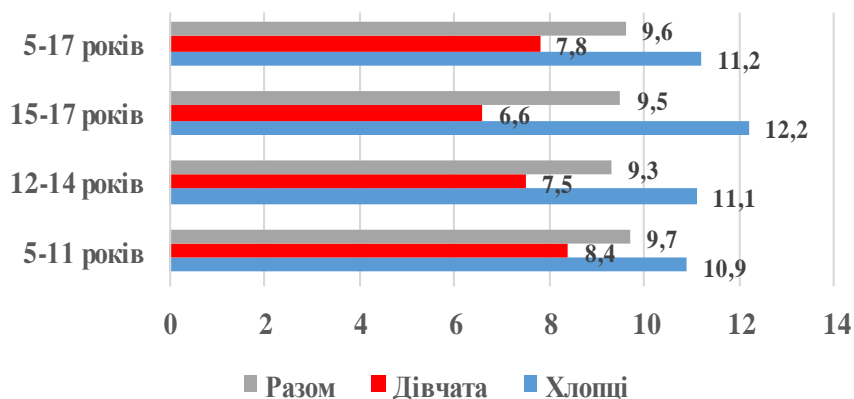


Рис. 1. Праця дітей у віці від 5-17 років у 2020 р. (у %) [12, с. 12].

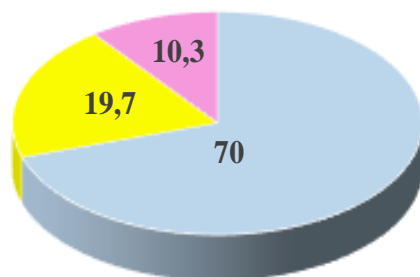
Нашу увагу привернули показники (рис. 1) залучення дівчат до праці, де найбільший відсоток припадає на маленьких дівчат від 5 до 11 років (8,4 %), далі від 12 до 14 років (7,5%) і найменший показник дівчат, які працюють з 15 до 17 років (6,6 %). Тобто, дорослішаючи, дівчата показують тенденцію спадання зайнятості в дитячій праці.

Тоді як ситуація з хлопцями – протилежна. Вони демонструють свою зайнятість, до того ж без різких змін: як пішли працювати з 5 до 11 років (10,9 %), далі незначне збільшення на 0,2 % (від 12 до 14 років стало 11,1 %), і від 15 до 17 років дитяча праця засвідчила зростання на 1,1 % (12,2 %).

Дані рис. 1 слугують підставою для висновку, що хлопці більш залучені до дитячої праці (11,2 %) ніж дівчата (7,8 %) і в абсолютних цифрах хлопці в дитячій праці перевищують кількість дівчат на 34 мільйони, але (як наголошується у Звіті), коли «визначення дитячої праці розширюється, включаючи домашні справи протягом 21 години і більше на тиждень, гендерний розрив у поширеності серед хлопчиків і дівчаток від 5 до 14 років зменшується майже вдвічі» [12, с. 9].

При цьому слід підкреслити, що показники зайнятості дітей трудовою діяльністю в галузях економіки (рис. 2) розподілилися таким чином: найбільший відсоток припав на трудову діяльність дітей у сільському господарстві (70%), і далі, з величезним відривом, праця в індустрії послуг (19,7 %) та у промисловості (10,3 %).

У сільській місцевості проживає 122,7 млн дітей, які працюють, порівняно із 37,3 млн міських дітей. Поширеність дитячої праці в сільській місцевості набагато перевищує показник у дітей, які проживають у місті.



■ Сільське господарство ■ Індустрія послуг ■ Промисловість

Рис. 2. Зайнятість дітей у галузях економіки у світі віком від 5 до 17 років (%) [12, с. 13].

У контексті викладеного вище, вважаємо за потрібне розглянути показники, представлені на рис. 3, де показано розподіл дітей віком від 5 до 17 років за трудовою діяльністю у світі (%).



Рис. 3. Розподіл дітей віком від 5 до 17 років за трудовою діяльністю у світі (%) [12, с. 13].

З них наочно видно, що відсоток усіх дітей, які працюють у сімейному господарстві, – 72,1 % (до того ж у Звіті наголошується, що 83 % в сімейному господарстві працюють діти віком від 5 до 11 років [12, с. 9]), дитина як найманий працівник – 17,2 % і як самозайнятий – 10,7 %.

Тож ми за результатами Звіту отримали дуже важливі 2 позиції, які є лідерами за дитячою працею віком від 5 до 17 років, а саме: сільське господарство (70 %) і дитяча праця у сімейному господарстві (72,1 %), де у Звіті уточнюється, що кожна четверта дитина віком від 5 до 11 років і майже половина дітей віком від 12 до 14 зайняті у сімейному господарстві.

Сімейне господарство – це робота в сім'ї, на сімейних фермах, мікропідприємствах, в теплицях, бджільництві, фруктових садах, полях, тобто це праця аграріїв, яка є небезпечною, хоча існує думка, що діти працюють під наглядом батьків і все буде добре, – це не так. Безпека дитини, здоров'язбережувальна спрямованість на працю дитини повинні виконуватися першочергово.

В умовах сьогодення, коли весь світ постав на порозі продовольчої кризи та глобалізаційних наслідків, одним із яких є утворення мегаполісів (які треба буде всі прогородувати і ми повинні бути підготовленими до цього), позаяк Україна, будучи аграрною країною, завжди була світовою житницею, одним із провідних світових експортерів зернових та зернобобових, тому створення сімейних фермерських господарств постало на часі, як-от протягом двох років (2020–2021 рр.) тільки на Рівненщині було створено 31 таке господарство [3]. Зрозуміло, що діти є членами родини і батьки будуть залучати їх до праці.

До речі, в контексті сказаного, у Звіті представлено окремий документ вимірювання небезпечних неоплачуваних побутових послуг дітьми. Індикатор фіксує продуктивність виконання домашніх обов'язків дітьми віком від 5 до 14 років протягом 21 і більше годин на тиждень, причому часові пороги для дітей віком від 15 до 17 років відсутні. Діти, які працюють довше, також вважаються залученими до дитячої праці. Довший час визначається як 43 або більше годин на тиждень, і є той самий поріг, який використовувався у попередніх глобальних оцінках. Ця цифра приблизно відповідає нормальній тривалості роботи для дорослих, передбаченій національним законодавством, переважно від 40 до 44 годин [12, с. 79].

У підсумку Звіт дає прогноз, над яким треба замислитися всім, про те, що дітей, залучених до дитячої праці може зрости із 160 мільйонів у 2020 р. до 168,9 мільйонів

до кінця 2022 р.! Хоча тенденція активного пошуку роботи і бажання студентів працювати з першого курсу університету чи коледжу чітко простежується і в українських закладах освіти. Але постає питання: чи підготовлена і здатна юнь безпечно працювати і перебувати у безпеці працюючи?

Авторка наукової студії «Підготовка вчителів трудового навчання і технологій в Україні: історико-педагогічний аспект», Л. Павлюк, здійснила ретельний ретроспективний аналіз особливостей підготовки вчителів трудового навчання в закладах освіти України у кінці ХІХ–ХХ столітті, пише, що у 50-х роках (!) «найбільш принциповою зміною стало введення уроків праці в 1–4 класах, практичних занять у майстернях та на дослідних ділянках у 5–7 класах і практикумів з машинознавства, електротехніки та сільського господарства у 8–10 класах. Передбачалася підготовка учнів старших класів до праці на підприємствах та в колгоспах. Так, на виробниче навчання у 8–10-х класах відводилося 6 год. на тиждень (2 год. теорії і 4 год. практики). Літня виробнича практика на базі промислового чи сільськогосподарського підприємства становила: у 8-х класах – 100 год.; 9-х – 150 годин» [5, с. 149]. Постає питання: і де воно все ділося? А тепер ми маємо одних фотомоделей, айтїшників (бо слово модне), юристів, артистів шоу бізнеса, співаків-співачок, або одні бізнесмени на кшталт «у мене бізнес, але ж як мені не везе, весь час прогораю...» і т. ін.

Згаданий нами на початку статті Проєкт, який реалізовується в Україні Міжнародною організацією праці, зокрема передбачає вдосконалення навчальних програм з трудового навчання і технологій, покращення освітніх можливостей. Проєкт «також сприятиме розвитку двоступеневої системи освіти, де більше уваги приділяється практичному навчанню та співпраці з роботодавцями. Також буде розбудовано спроможності закладів освіти для сприяння зменшенню невідповідності кваліфікації працівників вимогам ринку праці», а для пілотування проєкту відібрано 2 області – Рівненська та Херсонська. З педагогами закладів професійно-технічної освіти Рівненщини проведено тренінги щодо модернізації освітніх програм, підготовлено скориговані програми виробничого навчання та спецтехнології, проведено аналіз місцевого ринку праці. В обраних закладах також облаштують навчально-виробничі майстерні» [4].

Отже, зазначене свідчить про актуальність підготовки вчителя праці і технологій на компетентнісній парадигмі в умовах університету для забезпечення трудового навчання дітей за сучасними технологіями, де здоров'язбережувальна компетентність повинна бути пріоритетною.

Висновки. Підсумовуючи вище викладене, можемо висновкувати про:

- різноаспектність діяльності Міжнародної організації праці;
- актуальність досліджень МОП кожні чотири роки стосовно дитячої праці у світі та її розподілу за трудовою діяльністю;
- пріоритетність дитячої праці в сільському господарстві та сімейному господарстві;
- невідповідна підготовка дітей до праці на уроках трудового навчання в сучасній українській школі зважаючи на те, що країна є аграрною державою;
- підготовка вчителя праці і технологій повинна базуватися на компетентнісній парадигмі, де основною є здоров'язбережувальна компетентність.

Подальші наші розвідки плануємо присвятити більш детальному розгляду формування здоров'язбережувальної компетентності в майбутніх вчителів праці та технологій.

Список використаних джерел:

1. Білик Р. М. Теорія і методика навчання майбутніх учителів технологій з питань безпеки та охорони праці: монографія. Кам'янець-Подільський: ТОВ Друкарня «Рута», 2020. 183 с.

2. Дубровська Аліна. Сімейні фермерські господарства: як це працює на Рівненщині. *Супільне. Новини*. 19 вересня 2021. URL: <https://suspilne.media/163390-simejni-fermerski-gospodarstva-ak-ce-pracue-na-rivnensini/>
3. Кривець Н. В. Міжнародна Організація Праці (МОП). *Енциклопедія історії України*. Т. 6: Ла-Мі / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. Київ: Наукова думка, 2009. 790 с.: іл.
4. Міжнародна організація праці: сайт МОН України URL: <https://mon.gov.ua/ua/ministerstvo/diyalnist/mizhнародna-dilnist/spivpracya-z-mizhнародnimi-organizacijami/mizhнародna-organizaciya-praci>
5. Павлюк Л. Підготовка вчителів трудового навчання і технологій в Україні: історико-педагогічний аспект. *Науковий вісник Інституту професійно-технічної освіти НАПН України. Професійна педагогіка*. 2018. № 17. С. 147–152. DOI 10.32835/2223-5752.2018.17.147-152
6. Петько Л. В. Виклики XXI століття для освітнього простору України. *Наукові праці ЧНУ: наук. журнал / Чорном. нац. ун-т ім. Петра Могили; ред. кол.: О. П. Мешанінов (голова) та ін. Миколаїв: Вид-во ЧНУ імені Петра Могили, 2017. Т. 303. Вип. 291. С. 10–14 (Педагогіка)*. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/18644>
7. Петько Л. В. Шляхи формування професійно орієнтованого іншомовного навчального середовища для студентів-дизайнерів в умовах університету. *Педагогічний альманах: збірник наукових праць / редкол. В. В. Кузьменко (голова) та ін. Херсон: КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2016. Випуск 31. С. 153–161.*
8. Плахотнік О. В., Слюсаренко Н. В. Тенденції удосконалення трудової підготовки фахівців вищої школи. *Педагогічний альманах: збірник наукових праць / редкол. В. В. Кузьменко (голова) та ін. Херсон: КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2016. Вип. 29. С. 87–96.*
9. Слюсаренко Н. В. Гендерний підхід до організації навчально-виховного процесу сучасної школи: навчально-методичний посібник для загальноосвітніх навчальних закладів. 2-ге вид., перероблене і доповнене. Херсон: РІПО, 2011. 243 с.
10. Список Нобелівських лауреатів-організацій. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Список_Нобелівських_лауреатів-організацій
11. Толочко С., Шкодин А. Компетентнісна парадигма безпекової підготовки фахівців аграрної галузі. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Випуск 28. Т. 4. С. 173–180.
12. Child Labour. Global Estimates 2020, Trends And The Road Forward. International Labour Organization and United Nations Children's Fund 2021. ILO and UNICEF, New York, 2021. 88 p.
13. Health services sector. URL: <https://www.ilo.org/global/industries-and-sectors/health-services/lang--en/index.htm>

References:

1. Bilyk, R. M. (2020). *Teoriia i metodyka navchannia maibutnix uchyteliv tekhnolohii z pytan bezpeky ta okhorony pratsi* [Theory and methods of training future technology teachers on occupational safety and health issues]. Kamianets-Podilskyi: TOV Drukarnia «Ruta» [in Ukrainian].
2. Dubrovska, A. (2021). Simeini fermerski hospodarstva: yak tse pratsiue na Rivnenshchyni [Family farms: how it works in the Rivne region]. *Suspilne. Novyny*. Retrieved from <https://suspilne.media/163390-simejni-fermerski-gospodarstva-ak-ce-pracue-na-rivnensini/> [in Ukrainian].
3. Kryvets, N. V. (2009). Mizhнародna Orhanizatsiia Pratsi (MOP). In *Entsyklopediia istorii Ukrainy* [International Labour Organization (ILO)]. (Vol. 6). Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
4. Mizhнародna orhanizatsiia pratsi. Sait MON Ukrainy [International Labour Organization. Site of Ministry of Education and Science of Ukraine]. Retrieved from <https://mon.gov.ua/ua/ministerstvo/diyalnist/mizhнародna-dilnist/spivpracya-z-mizhнародnimi-organizacijami/mizhнародna-organizaciya-praci> [in Ukrainian].
5. Pavliuk, L. (2018). Pidhotovka vchyteliv trudovoho navchannia i tekhnolohii v Ukraini: istoryko-pedahohichni aspekt [Training of teachers of labour training and technologies in Ukraine: historical and pedagogical aspect]. *Naukovyi visnyk Instytutu profesiino-tekhnichnoi osvity NAPN Ukrainy. Profesiina pedahohika*, 17, 147–152. doi: 10.32835/2223-5752.2018.17.147-152 [in Ukrainian].
6. Pet'ko, L. V. (2017). Vyklyky XXI stolittia dlia osvitnoho prostoru Ukrainy [The challenges of educational space in the 21-st century]. *Naukovi pratsi ChNU*, 303 (291), 10–14. Retrieved from <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/18644> [in Ukrainian].

7. Petko, L. V. (2016). Shliakhy formuvannia profesiino oriietovanoho inshomovnoho navchalnoho seredovishcha dlia studentiv-dyzaineriv v umovakh universytetu [The ways of professionally oriented foreign language teaching environment formation for students-designers in the conditions of university]. *Pedahohichnyi almanakh*, 31, 153–161 [in Ukrainian].
8. Plakhotnik, O. V., & Slyusarenko, N. V. (2016). Tendentsii udoskonalennia trudovoi pidgotovky fakhivtsiv vyshchoi shkoly [Tendencies of improvement of labour training of higher school specialists]. *Pedahohichnyi almanakh*, 29, 87–96 [in Ukrainian].
9. Slyusarenko, N. V. (2011). *Gendernyi pidkhid do orhanizatsii navchalno-vykhovnoho protsesu suchasnoi shkoly* [Gender approach to the organization of the educational process of a modern school]. Kherson: RIPO [in Ukrainian].
10. Spysok Nobelivskykh laureativ-orhanizatsii [List of Nobel laureates-organizations]. Retrieved from https://uk.wikipedia.org/wiki/Список_Нобелівських_лауреатів-організацій [in Ukrainian].
11. Tolochko, S., & Shkodyn, A. (2020). Kompetentnisna paradyhma bezpekovoï pidgotovky fakhivtsiv ahrarnoi haluzi [Competency paradigm of safety training of specialists in the agricultural industry]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 28 (4), 173–180 [in Ukrainian].
12. Child Labour. Global Estimates 2020, Trends and the Road Forward. (2021). International Labour Organization and United Nations Children’s Fund 2021. ILO and UNICEF, New York [in English].
13. Health services sector. Retrieved from <https://www.ilo.org/global/industries-and-sectors/health-services/lang--en/index.htm> [in English].

Ozekin A. V.,

orcid.org/0000-0002-5337-5936

INTERNATIONAL LABOUR ORGANIZATION AND HEALTH CARE ORIENTATION IN VOCATIONAL TEACHER TRAINING

The author presents the multifaceted activities of the International Labour Organization, the purpose of which is to promote the culture of occupational safety and hygiene throughout the world. The celebration of April 28 World Day of Occupational Safety is mentioned. The statistical data of the Report «Child labour Global Assessments 2020, Trends and Way Forward», released in 2021, on child labour in the world, prepared every four years by the International Labour Organization and the United Nations Children’s Fund, where it is said that 160 million children are involved in child labour in the world, of which 79 million do hazardous work. It was stressed that the number of children in child labour could rise from 160 million in 2020 to 168.9 million by the end of 2022.

It was determined that the priority of child labour for children aged 5 to 17 includes work in agriculture sector (70%) and contributing family workers (72.1%), and it is also emphasized that every fourth child aged 5 to 11 and almost half of children aged 12 to 14 are employed in the family household. It was emphasized that currently the International Labour Organization is implementing in Ukraine the project «Inclusive Labour Market For Job Creation in Ukraine» funded by the Ministry of Foreign Affairs of Denmark. The Project has wide-reaching goals of contributing to the strategic development of the Ukrainian labour market through development of sustainable tripartite social dialogue, partnership-driven active labour market frameworks at the local level and helping create jobs and effective services provided to constituents of the social partners. And it provides for the improvement of training programs on vocational training and technologies, improvement of educational opportunities; contributes to the development of a two-level education system, where more attention is paid to practical training and cooperation with employers, building the capacity of educational institutions to help reduce the mismatch of workers’ qualifications with the requirements of the labour market, updating industrial training and special technology programs, setting up training and production workshops. It is noted that training children for work in modern schools is inconsistent with the modern challenges of deglobalization and requires a new teacher of vocational teaching and technology, whose training should be based on a competency paradigm, where competency in healthcare is among the most important.

Key words: International Labour Organization, Child Labour, competence approach, future vocational teachers, healthcare competence.

Дата надходження статті: 14.12.2021 р.

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор Карпенко О. Г.